

Φάε κόσμε παρελάσεις...

Εκφωνητής ελληνικής τηλεόρασης στην επέτειο της 25ης Μαρτίου :

“Και φέτος σε μια δύσκολη στιγμή για τη πατρίδα και το έθνος, οι μαθητές μας, τα ελπιδοφόρα νιάτα μας τιμούν για μία ακόμα φορά τα ελληνικά ιδανικά και τις αξίες των προγόνων τους. Από πίσω ακολουθούν τα περήφανα ελληνικά στρατεύματα, που είναι πάντα έτοιμα να χύσουν την τελευταία ρανίδα του αίματος τους για την πολύπαθη πατρίδα μας. Τα κεφάλια των μαθητών γυρνούν δεξιά. Αποτείουν τον απαραίτητο σεβασμό στην πολιτική, στρατιωτική και θρησκευτική γηεσία του τόπου μας που παρακολουθεί με σεβασμό και συγκίνηση τα παρατεταγμένα νεανικά σώματα που προχωρούν υπό τους ήχους εθνικών εμβατηρίων”

Κάποιοι κάτω απ' τις εξέδρες..... :

Οι εθνικές παρελάσεις στον ελλαδικό χώρο εδραιώθηκαν επί δικτατορίας Μεταξά. Σκοπός τους ήταν η επίδειξη ισχύος των στρατιωτικών δυνάμεων και στόχο είχαν την τρομοκρατία και τον εκφοβισμό των εξωτερικών και εσωτερικών εχθρών του φασιστικού καθεστώτος. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι για πρώτη φορά παρέλασαν και μαθητές μαζί με στρατιώτες. Σήμερα το ίδιο σκηνικό μεταλλαγμένο πλασάρεται και σε καθεστώς “δημοκρατίας”.

Βασικό στοιχείο των παρελάσεων είναι ο διαχωρισμός των συμμετεχόντων ανάλογα με το φύλο, τα φυσικά χαρακτηριστικά, την ατομική τους απόδοση και την εθνικότητα τους. Συγκεκριμένα στις μαθητικές παρελάσεις χωρίζονται τα αγόρια με τα κορίτσια, στοιχίζονται ανάλογα με την εξωτερική εμφάνιση και το ύψος και με βάση τη βαθμολογία στα μαθήματα. Μέσα από τις παρελάσεις λοιπόν αναδεικνύεται ξεκάθαρα η ιεραρχημένη δομή της παιδείας καθώς επιβραβεύονται οι “καλύτεροι” με βάση κριτήρια αξιολόγησης (βαθμολογία). Κατ' αυτόν τον τρόπο, όντας προέκταση της λειτουργίας του σχολείου, προάγει τις ανταγωνιστικές σχέσεις μεταξύ των μαθητών και όχι τη συλλογικοποίηση και την αλληλεγγύη μεταξύ τους. Παράλληλα εκμηδενίζεται η διαφορετικότητα του ατόμου αναγνωρίζοντας την αξία του μόνο ως μέρος ενός συνόλου κάτι που αποτυπώνεται τόσο στην πειθάρχηση και τον συντονισμό των κινήσεων όσο και στην ομοιομορφία των στολών. Δεν μπορούμε να παραλείψουμε την επιβολή κυρώσεων, τη μείωση βαθμού και τις απουσίες, κατά περίπτωση, σε μαθητές που αρνούνται να παρελάσουν και την επιβράβευση αυτών που συμμετέχουν.

Το θέαμα αυτό γίνεται προς τέρψιν των ματιών της εξουσίας (πολιτικής, στρατιωτικής και θρησκευτικής) όπου από το ψηλό βάθρο της εξέδρας οι “ανώτεροι” επιβλέπουν τους “κατώτερους”. Η κάθε μορφή εξουσίας βλέπει διαφορετικούς μελλοντικούς ρόλους υπηκόων σε αυτούς που παρελαύνουν και στους “απλούς” θεατές οι οποίοι χειροκροτούν. Με αυτόν τον τρόπο αναπαράγεται το εθιμοτυπικό της υποταγής στους “επισήμους” και διαιωνίζονται οι ρόλοι εξουσιαστή και εξουσιαζόμενου.

Στις μέρες μας ο θεσμός της παρέλασης παρόλο που πλασάρεται σαν αθώο πανηγυράκι όπου οι γονείς καμαρώνουν τα παιδιά τους, ουσιαστικά προπαγανδίζει τα “εθνικά ιδεώδη” ενώ υποσυνείδητα περνάει το μήνυμα της πίστης στην εθνική ενότητα, στη χρησιμότητα του στρατού και σε ότι αυτός προάγει. Έτσι, νομιμοποιούνται ρατσιστικές και εθνικιστικές αντιλήψεις και συμπεριφορές. Πόσο μάλλον σε περιόδους κρίσης, όπου σκοπός είναι ο αποπροσανατολισμός από την πραγματική αιτία της που οφείλεται στον καπιταλισμό, ο οποίος σαν οικονομικό σύστημα δημιουργεί και χτίζει σύνορα ενώ ταυτόχρονα παγκοσμιοποιεί τα κέρδη των αφεντικών.

Απ' τη μεριά μας αντιστεκόμαστε στις ψευδαισθήσεις της εθνικής σωτηρίας και της εθνικής ενότητας που λειτουργεί αποπροσανατολιστικά με σκοπό την συνέχιση της άγριας εκμετάλλευσης από τη μεριά κράτους και αφεντικών ανεξάρτητα αν είναι ελληνικά ή ξένα.

Αγωνιζόμαστε για ένα κόσμο χωρίς έθνη και πατρίδες, ξενοφοβία και ρατσισμό, για ένα κόσμο χωρίς εξουσία και κράτη.